

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V znamenji sloge in ljubezni!

Odkar je preblagi glavar katoliške cerkve sv. Oče Lev XIII. s proznamenito encikliko „Grande munus“ zaukazal katoliškemu svetu primerno češčenje slovanskih blagovestnikov, svetih bratov Cirila in Metoda, od tedaj v 4. dan julija vsakega leta plamté po vrhovih slovenske domovine mogočni kresovi, oznanjajo svet, da še ni zamrla v teh deželah slovenska zavest, da tudi v naših srcih gori kres ljubezni do tiste predrage svetinje, katero sta nam v hudih časih branila Ciril in Metod — do besede slovenske.

Ta ljubezen z naša nas je pred leti v očigled srditim naskokom na našo narodnost v narodno zavezo, kateri smo dali ime sv. bratov v označbo in dokaz, da jej bodi naloga braniti nam to, kar sta nam branila njena pokrovitelja in kar mora biti vsakemu narodu najdražje — jezik in vero. Družba sv. Cirila in Metoda ima torej vzvišeno kulturno misijo v dvojnem pogledu, kajti pravo kulturno delovanje mogoče je le na podlagi materinega jezika, na drugi strani pa tudi blage resnice svete cerkve Izveličarjeve prešinijo celega človeka stoprav tedaj, ko so se mu z živo besedo materinskega jezika vsadile v srce. In lastna zgodovina nas uči, da je v krajih, kjer je izginila slovenska narodnost, izgubila trdna tla tudi katoliška cerkev in vera. Snujoč poštene slovenske šole ter braneč slovensko deo narodnega pogina, izvršuje tedaj naša šolska družba tudi versko svojo misijo.

Tako je delovala družba sv. Cirila in Metoda vsa leta svojega obstanka, tako deluje. In vender . . . Ne, nobene grenke besede danes, ko završuje najtežavnejše, a tudi najuspešnejše leto svojega obstanka narodna združitev, katero je rodila ljubezen, katero je postavila na trdne noge narodna sloga.

Otresimo neprijetne spomine, pozabimo, da se je nekoč poskušalo razdirati to, kar je sezidal složni narod in upajmo, kar želimo iz dna slovenskega srca, da se bo slavil jutri na kršnem krasu zopet praznik ljubezni bratske in sloge narodne. — Pre-

teklo društveno leto dokazalo je jasno in glasno, da stoji za družbo, kakršna je, narod, da je ta slovenska združitev „nolli me tangere“ naše narodne organizacije in zagadelj gorje onemu, ki bi hotel prvi položiti roko nanjo. Ideja cirilometodijska nam je tako sveta, tako prevzvišena, da smo pripravljeni naglašati in braniti jo pri vsaki priliki in vsakomur — vsakomur! — nasproti, ki bi jo poskušal rušiti. Ona reprezentuje program, po katerem je živel narod naš, odkar se zaveda, s katerim smo priborili vse naše dosedanje pridobitve in s katerim hočemo zmagati. Kdor drugače, nego narod, združen pod praporom sv. Cirila in Metoda, tolmači poklic krščanstva v Slovencih in tisto ljubezen, iz katere je prišel naš Bog in Spasitelj na ta svet učeč nas, da smo bratje enakopravni vsi ljudje in vsi rodovi — slobodno mu, hodi naj svojo pot, a nesloge in razkola naj ne nosi v nas. . . . Podlaga tujčevi peti Slovenec ne bo več!

V tem smislu pozdravljamo letošnjo glavno skupščino naše uzorne družbe sv. Cirila in Metoda. Nekako tesno nam je pri srci, obračajočim nazaj svoj pogled, a nekateri, — žal, da le nekateri! — pojavi izza zadnjih dni navdajajo nas ipak z nadejo, — da se ponekod že jasni! Naj bi bilo jutrišnje zborovanje prvi slovesni pojav probujajoče se zopet narodne ljubezni in sloge in naj bi imela družba sv. Cirila in Metoda zapisati v svojo kroniko: Prišel je čas, ko so se pod krinko najsvetejše svetinje tuji in narodni prosveti sovražni nazori usiljevali Slovencem, ko je zalušna megla potemnila bistri vid slovenskim naslednikom sv. bratov Cirila in Metoda; — a solnce narodne zavesti razpršilo je meglo in sloga in ljubezen zavladala je zopet po zemljah slovenskih. . . . Fiat! Ako pa še ne, ako je še prezgodnja ta naša iskrena nadeja, tedaj ostanimo hrabri, neustrašni v branitvi pristne oporoke Ciril-Metodove vsaj oni, ki smo ohranili bistri vid. Per aspera ad astra! V to ime Bog živi in jači slovensko družbo sv. Cirila in Metoda!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 25. julija.

Bodoči vojni minister.

Naravno je, da so se politični in vojaški krogi koj po smrti vojnega ministra Baura začeli zanimati za njegovega naslednika. Kandidatov za to mesto je dovolj. V prvi vrsti se imenujejo: ogerski domobranski minister Fejervary, potem dosedajni namestnik vojnega ministra Merkel, podmaršal princ Lobkowitz in naš domobranski minister grof Welsersheimb, za katerega so posebno Madžari uneti, ker umeje madjarski jezik. Tudi podmaršal Beck, načelnik generalnega štaba, je baje kandidat, a ko bi postal vojni minister, prišel bi na njegovo mesto Ljubljanski divizionar baron Albori.

Rumunska konferenca.

V nedeljo vršil se je v Sibinju veliki shod Rumunov, kateri bo gotovo še posebnega pomena za razvoj ogerskih odnosov, posebno za razmerje mej Rumuni in Madžari. Udeležnikov je bilo na tisoče, mej njimi tudi slovaški voditelji Stefanovič, Bota, Datner in Svetozar Hurban. Znani rumunski prvoborilec dr. Ratiu je otvoril shod in v daljšem govoru pojasnjeval in utemeljeval rumunske tirjatve ter uzroke, iz katerih so se Rumuni izrekli za pasivnost. Rumuni ne bodo odnehali, dokler ne dosežejo svojih pravic. Na konferenci leta 1891 se je sklenilo, sporočiti cesarju rumunska gravamina, ali madjarska vlada je stopila mej cesarja in rumunski narod in preprečila namero rumunskih rodoljubov. — Za predsednikom čital je tajnik eksekutivnega odbora le tega poročilo, v katerem se povdarja, da rase mej Rumuni narodna zavednost in odpor proti Madjarom. Zvečer je bil velik banket, pri katerem se je napivalo mej drugim tudi rumunsko-slovaški solidarnosti v boju zoper Madjare.

Socijalistično gibanje.

Privrženci mejnarodne socijalistične stranke priredili so v nedeljo v Libeňu pri Pragi velik shod, na kateri je došlo nad 3000 udeležnikov. Delavec St'asny napadal je veleposestnike in klerikalce, obsojal karteje in zahteval državljene vse produkcije. Kakor živina — je rekel mej drugim — tako se dandanes kupujejo delavci. Kakor postane goved nesposobna za delo, se zakolje, delavec pa mora lakote umreti. O delavskih zbornicah nečemo ničesar slišati, to so oglodane kosti, mi zahtevamo

LISTEK.

Mahmudkina deca.

(Prevod iz ruskega.)

I. Mahmudka.

(Dalje.)

Z ulic v dvor uvalilo se je nekoliko vojakov. Panteljejev vzdigne plamenico: vojaki okrožujejo nekoga . . . „Naprej, naprej, golobradec . . . Radi vas, obritih vragov ni pokoja!“ — čulo se je mej njimi. Očividno, niso še ugledali svojega načelstva.

„No, no! Sicer pomagam s puškinim kopitom.“

„Kaj je to, možje?“ — oglasi se polkovnik.

„Turka smo privedli. Ujeli smo ga na poti, skril se nam je pod grm.“

„Kako to: pod grm?“

„Kakor prepelica . . . Čepel je in se zakrival z grmom. Poročnik Vaziljev je zaukazal živega ujeti in ga dostaviti k vašemu visokoblagorodju. Zovejo ga Mahmudko.“

„Poaveti, Panteljejev.“

„Kazak vtakne plamenico v tolpo. V njenem rdečem svitu videl se je človek s zakriviljenim nosom in ščetinastimi sivimi brkami. Po čelu vlekla se je

rdeča praska nedavne rane; nad čelom videl se je, kakor kepa blata, turban, zvit iz cunj od šatora. Na „Mahmudki“ bil je plašč iz žoltega velblodjega sukna.

„Ehe, in to je častnik!“ obrnil se je polkovnik k svojemu prijatelju.

Major je upiral nanj oči.

„Tudi znan je. Ali ga vi ne poznate? Ta-le praska, na levi roki pa morata biti odsekana dva prsta. Pokažite njegovo levo roko.“

Bližnji vojak prime „Mahmudko“ za roko in jo vzdigne.

„To je on. Mehmed-bej . . . Njegov polkovnik.“

„Žal. Ujet je bil, pa je ubežal. General bode zaukazal ustreliti ga. Kako si vendar prišel sem! Žal! No, tovariši, uvedite ga k meni. Jeden izmej vas naj ostane, ostala dva pa nazaj.“

Mehmed-beja so uvedli v sobo. Vojak s puško je stal pri vratih.

Turek je bil velike rasti, prihuljen, širokopleč. Bil je star okolu petdeset let. Tužne oči so gledale izpod sivih, ščetinastih obrvij, sive, ščetinaste brke so se tresle, prav kakor da hoče nekaj povedati, a se je zdržal. Na nogah je imel opanke, plašč je strgan, a na jednom mestu na rami prikazala se je kri. . . .

„Kaj pa je to?“

„Kirilov, vaše visokoblagorodje, pretipaval ga je za grmom z bajonetom.“

„Zakaj?“

„Ker smo mu po ruski klicali: idi vun, obrita glava tvoja, škrpeče on kakor kobilica z nogami. No Kirilov ga je sunil nekoliko od jeze. Potem pa je šel Mahmudka izza grma. Mi, seveda, hoteli smo ga ubiti, a veleval je poročnik privedi ga sem.“

„Semen, daj mu stol.“

Ujetnik priloži roko k srcu, ustom in glavi in sede. Obličje njegovo je postalo še žalostnejše; očividno, nič dobrega ni pričakoval on od svojih novih poveliteljev . . . Grbavi veliki nos povetil se je sedaj popolnoma čez ščetinaste brke. Glava pa je zlezla mej rami . . .

II. Zaslišba.

Ivan Fomič je služil zelo dolgo na naši Kavkaški granici. Tam se je naučil za silo govoriti po turški, tako, da mu sedaj ni trebalo prevajalca.

„Mi smo z vami, kakor se vidi, že znani?“ nagovori on polkovnika. „Vi ste polkovnik Mehmed-bej?“

Turek je naklonil glavo žalostno in nakrat ves pobledele.

splošno volilno pravico. Govorili so še razni drugi delavci, ostro seveda, in končno so zborovalci soglasno vzprejeli resolucijo, s katero zahtevajo splošno volilno pravico za vse državljane in gledé na spol počenši z 21. letom, ker je to podloga in pogoj za organizacijo proletarijata.

Vnanje države.

Srbska skupščina.

V sobotni seji rešila je skupščina razne predloge in potem določila prihodnjo sejo na dan 2. avgusta. V tej seji se bo obravnavalo o zatožbi bivših liberalnih ministrov. — Preiskovalni odsek, voljen v tej zadevi od skupščine, volil je predsednikom Rista Popovića. Zatožencem se je sporočilo, da jih skupščina toži in naročilo se jim je, da ne smejo zapustiti Belega grada ter morajo biti pripravljeni vsak hip na odgovor pred preiskavo. Kot poročevalec preiskovalnega odseka pred skupščino je določen poslanec Kosta Borisavljević, predsednik okrožnega sodišča v Milanovcu, kateri bo kot zastopnik tožitelja, namreč narodne skupščine, zastopal tožbo tudi pred državnim sodiščem.

Francija in Sijam.

Vojna mej Francijo in Sijamom je skoro nezogibna. Sijamska vlada ni vzprejela stavljenih pogojev; naravnost jih sicer ni odklonila, a stavila je take predloge, da jih Francija nikakor ne more vzprejeti. Zategadelj je francoska vlada odklonila dani odgovor, naročila svojemu zastopniku, naj takoj zapusti Bangkok, prosila sijamskega poslanika v Parizu, naj pobere svoja kopita in naznanila evropskim velesilam, da misli blokirati sijamsko obrežje. — To je sicer toliko, kakor napoved vojne, ali vzlic temu upajo razni listi, da se bo konflikt izlepa poravnal. Francija je že odposlala več ladij in nekaj polkov vojakov v Sijam. Tudi Nemčija se nekaj umešava in je odposlala vojno ladijo v Bangkok.

Dopisi.

Iz Piracicabe v Braziliji 9. julija. [Izv. dop.] (Izseljencem v južno Ameriko v pouk in ravnilo.) Mnogi Slovenci, katere varajo takozvani agentje, pridejo v Brazilijo, misleč, da se tu cekini kar na smeteh pobirajo, da si tu prisluži lahko vsak delavec 10—15 forintov na dan, da je življenje po ceni, da se dobi vse, kar kdo potrebuje, za majhen denar itd. To ni resnica. Istina je sicer, da v mestu Kampinasu in Santosu plačajo magnatje nekaj več dninarjem, a pripomniti je, da je zrak v teh krajih jako škodljiv. Braziljanci sami trdijo, da v gori imenovani mesti idejo samo oni ljudje, katerim življenje ni drago. Boljše v zdravih krajih za nižjo ceno delati, nego ondi za veliko plačo. Rokodelci, kakor krojači, čevljarji, mizarji dobe lahko v vsakem mestu dela, a plača na dan jim je 4 forinte braziljske, katerih vrednost bi bilo po avstrijskem denarju 2 forinta. S 4 forinti se pa ne da nič napraviti, kajti stanovanje (jedna soba in kos kuhinje) stane na mesec 20 do 40 forintov; življenje je sploh jako drago, tako stane na primer 1 kg slanine 2 forinta, 1 kg bele moke (ki je slaba) 60 novčičev. Da je potem kruh tudi drag, je umevno. Liter riža velja 50 novčičev, fižol ima visoko ceno, še kuruza ni po ceni; pol litra kisa velja 50 novčičev, jedno jajce 10 novčičev itd. Radi obleke še govoriti ni. Toliko rečem, da najslabša obleka, ki stane v Avstriji kakorih 10—18 forintov, stane tukaj 40—60 forintov. Jedna srajca, katere stane v Avstriji forint in pol, stane tukaj samo

osem forintov; par čevljev velja 18 forintov, klubuk slabše vrste 6 forintov. Kuhinjska posoda je tudi dobro osoljena. Tako stane železna ponvica, težka 3 kg, 10 forintov in pol. Prešam torej, kako more rokodellec izhajati s 4 forinti na dan, slasti če ima še družino in mu soproga ne more nič prislužiti. Istina je, da lahko marsikdo naleti na dobro, a to je tako, kakor staviti v loterijo. Zidarji so še najboljše plačani in tudi drugi fini rokodelci zaslužijo dovolj dobro. Gledé kmetovalcev pa je tako-le: One družine, katere imajo dovolj močij za delo, si s časom že kaj prislužijo, a treba je, da pripeljejo seboj vse potrebno orodje, kakor tudi obleko, perilo, posteljno perilo, kuhinjsko posodo itd., da jim ni potreba tukaj drago kupovati in dolga napravljati. Oskrbe naj si tudi semena vrtnih zelenjav in enakih stvari, ker tu ni najti drugega nego kuruza, fižol in neke vrste krompirja, potem še riž. Prvo leto delajo tisti, ki imajo vso opravo, samo za živež in jim ne preostaja denarja za druge stvari. Drugo leto pa si že lahko kaj prihranijo, ker lahko reče prašičev, kolikor jih hočejo, seveda kupiti jih treba, kokoši tudi donasajo k hiši novčičev, druge pridelke, kakor kuruza, fižol in krompir, si lahko zasadijo mej kavo in imajo dobiček. Zemlja je dobra, da se jo le očisti od plevela. Plača od 1000 dreves kave znaša na leto 70—80 forintov, kakor se dobi gospodarja. A gledati ni, kateri obljubi več jeden desetak, ampak da dobi vsakdo dobrega gospodarja. Gospodar se pač lahko dobi. Ko dospe ta družina v svoje domovje, je gospodar zavezan dati jej hišo, katere seveda ni takova kot pri nas, potem mora preskrbovati družino z živežem, ali mora porok biti ondi, kjer si kupuje družina živež, ker zastonj ne da, ampak ob letnem računu se poravna ta dolg potem kakor je delala družina ali kolikor 1000 rastlin kave je oskrbovala. Jedna dobra družina lahko obdela svojih 7—8000 dreves kave in vrh tega dobi še čas zasadi svoje poljske pridelke, katere lahko proda, da jih ne potrebuje za dom. Da je vse urejeno v hiši in da se ima že kaj svojih pridelkov, nekaj prasetov in kokoši ali celo kravo, potem se živi jako dobro, a predno se zamore tako imeti, je pretrpeti jedno leto precej revščine. Prvo leto je za vsakega poljedelca trdo; a lepši drugo leto, samo dobre roke mora vsakdo imeti in najmanj 3—4 delavce, da zamore kaj prislužiti. Mož in žena z malo deco imata gotovo tudi tukaj revščino. Objavljam te vrste svojim rojakom radi tega, da ne bi kdo prodajal svojega domovja in si hotel tu v Braziliji lepšega iskati, ker bi se gotovo kesal. Opozorim le one, kateri nimajo nič ondi, da bi bilo slednjič nekaj boljše za nje, ker s časom bi si vender le pritrudili nekaj novcev; a delati se mora tu več nego v Avstriji. Kdor more živeti doma, naj ostane doma. Imam baš tukaj nekaj ogerskih Slovkov, kateri se jako slabo hvalijo, češ, na Ogorskem je bilo lepše. Jaz sem sicer šele kratek čas tukaj, a priložnosti imam dovolj prepričati se vsak dan, kje je boljše in kakovo stanje je v Braziliji, sem namreč vodja v takozvani facendi, kjer se prideluje kava. Razmere kmeta novince so mi dobro znane. Kdor hoče na vsak način zapustiti svoj kraj — ne svetujem pa tega nikomur — lahko poskusi srečo svojo v Braziliji, ker tako hudo ni, kakor se časih bere

zlasti v nemških listih, ali kdor gre sem, naj se ravna po mojem nasvetu, sicer bi se utegnil kesati.

Bogdan Berce.

Iz Hlinske Bistrice, 23. julija. [Izv. dop.] (Naša podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) imela je danes občni zbor. Udeležitev je bila precej številna, kar nas tem bolj veseli, ker se je bilo uže bati, da naša podružnica popolnem zaspi. V odbor so bili voljeni: ž. g. dekan Vesel, notar Rahné, Ivan Valenčič-Severjev, nadučitelj Zarnik, učitelj Juduš in deželni uradnik Uršič. Kot pokrovitelj je pristopil g. Ivan Valenčič-Severjev in kot ustanovnika gg. Anton Domladiš in Ivan Ev. Tomšič. Za veliko skupščino izvolila sta se zastopnika dekan Vesel in notar Rahné z izrecnim naročilom, da imata delovati in glasovati tako, da ostane vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda in delovanje družbe tako, kakor dosedaj.

Konstatirati moramo še, da se naši uradniki sodni in davčni — izimši jednega — s posebno dolednostjo ogibajo vsakega narodnega društva in seveda tudi družbe sv. Cirila in Metoda. Kako pravi Gregorčič: „Dolžan ni samo kar velela mu stan, kar more to moč je storiti dolžan“.

S Krškega, 22. julija. [Izv. dop.] (Osmi občni zbor „Pedagogiškega društva.“) Letos je imelo to društvo svoj občni zbor dne 19. julija t. l. popoldne na vrtu g. Fr. Gregoriča na Krškem. Gosp. predsednik, c. kr. okrajni šolski nadzornik in nadučitelj Krški, Frančišek Gabršek otvori ob določen uri zborovanje z navadnim pozdravom. Ob enem predstavi c. kr. vladnega zastopnika Krškega, c. kr. okrajnega glavarja Henrika Weigleina, katerega zbor spoštljivo pozdravi.

O društvenem delovanju minolega leta poročal je splošno g. predsednik sam; bolj natančno pak društveni tajnik, g. šol. nadzornik in meščanske šole učitelj, Jožef Bezla j. Iz tega poročila je bilo razvidno, da društvo krepko napreduje v vsakem oziru. Društvo v preteklem letu sicer ni imelo zunaj svojega sedeža zborovanj, ker to tudi ni glavni namen, temveč slovstveno delovanje, o čimer se je obširneje razpravljalo v odborovih sejah. Poleg tega se je v teh sejah govorilo in sklepalo še o drugih imenitnih šolskih zadevah, kakor: o ustanovitvi zasebnega učiteljskega v Krškem; (o tej zadevi se je društvo obrnilo tudi na Ciril-Metodovo družbo v Ljubljani, ki pa je odgovorila, da za zdaj o tem še ne more nič pozitivnega sklepati, ker v prvi vrsti ima ustanovitev slovenskih ljudskih šol pred oči.) Dalje je odbor razpravljal o prenapredbi določil meščanskih šol na Kranjskem. Prošnji ste se poslali na preslavni deželni zbor, a se niste uslišali.

Da pa društvo sploh še zamore slovstveno delovati, ima se raznim podpornikom zahvaliti. V prvi vrsti nam je omeniti podporo pres. deželnega zbora kranjskega, ki je društvu vnovič naklonil 200 gld. po priporočilu dež. in drž. poslanca gosp. prof. Fr. Šukljeja, za kar se mu je društvo še posebno zahvalilo. Prevzvišeni knezoškof Ljubljanski, g. Missia je društvu naklonil 10 gld. Za podarjene društvene knjige so društvu poslali izdatne podpore tudi sledeči gg. dr. K. Bleiweis vit. Trsteniški, A. Klodič vitez Sabla-

„Morda je pomota, jaz se motim; morda ste vi druga oseba?“ pripomni on.

„Jaz nikdar ne lažem!“ reče ujetnik. „Včeraj sem bežal iz Kazanlika, danes so me našli vaši vojaki. Pač ne uideš daleč!“ nasmehne se žalostno, „posebno še, ker je ranjena glava in noga. No sedaj pa še rama!“

„Vi znate, da po običajih vojnega časa...“ začel je major, trudeč se zastonj dobiti službeni glas.

„Zakaj mi to pravite? Moč je na vaši strani, vi ste zmogli, — zaukažite mene ubiti. Jaz sem znal, po kaj grem, ko sem se včeraj zvečer izmuzal iz doma častnika, kateri me je vzel k sebi. No, kaj hočem, — proigral sem igro in umreti moram...“

Ivan Fomić, ganjen po besedah ujetnikovih, jel je nakrat mehko s njim govoriti.

„Povejte, se vam je li hudo godilo?“

„Ne.“

„So vas stiskali?“

„Častnik, pri katerem so me pomestili, — je veledušen človek. On me je silil vzeti njegovo posteljo, dal mi je jesti, piti. Ravnal je z menoj, kakor brat, a ne kakor sovražnik.“

„Ali ste se bali, da vam bode v Rusiji hudo?“

„Ne. Jaz vem, — Rusi ravnaajo lepo s svojimi ujetniki.“

„Zakaj ste pa ušli?“

„Zakaj vprašate? Zdaj sem jaz v vaših rokah, — storite svojo dolžnost!... Le hitro... Hitro!“ In nekaj, kakor zadržan jok, zahripelo je v grlu starega Turka. In zopet je povsili glavo nizko, nizko.

„Kaj pa vas je čakalo za bodočnost? Turki se umičejo povsod, pri vas je lakota, ljudstvo beži iz mest. Ali bi ne bilo boljše dočakati tega? Vojne bo kmalu konec. Vi bi se vrnili domov.“

„Domov?... A kje bo takrat moj dom?“

„Kako kje?“

„Kako najti mojo družino?... Jaz že vem! Iz Stambula je ukaz — vsem iti v Malo Azijo. Tudi moji pojdejo. Kam? Kako jih poiščem? Eh! Kaj bi zastonj govoril. Jaz sem storil to, kar sem imel za svojo dolžnost, — izpolnite i vi svojo. Smrti ne uideš. Kar je usojeno, to se zgodi. Vsak živi toliko časa, kolikor mu je odmerjeno. Tudi nisem radi sebe...“ Turek je pobledel zopet in mahnil z roko.

„Vi ste rekli: družina... Jaz imam tudi družino,“ rekel je nekako zamišljeno Ivan Fomić.

„Srečni ste, da živi in jo bode zopet videli. Srečni, da niste bili ujeti,“ vzdihne vjetnik.

„No prav radi vaše družine sem vas izpraševal... Imate otroke?“

Turek povsili glavo še niže. Za minuto trpi molčanje.

„Imate li mnogo otrok?“ ponovi svoje vprašanje Ivan Fomić.

„Čvetero,“ tiho prošepeta Mehmed-bej.

„Velike?“

„Vsi so majhni... Najstarejši ima šest let.“

„Jaz imam tudi malčkov — šest,“ reče major sam pri sebi.

„To bode krasotica,“ oživi se ujetnik. „Oči, velike, že sedaj žgejo kakor ogenj... Pet mesecev je nisem videl. Jokala je, ko sem odbajal. Najmanjši je star jedno leto. Pustil sem ga v naročji matere. Vsi ti žive pod Adrianopolom. Jaz imam gospodarstvo, vinograde... Tam je dobro... Mislim sem si, vzrastli bodo pri meni, pred mojimi očmi... Zdaj pa ta vojna; — prokletstvo na teh, ki so jo izzvali... Komu je bila potrebna naša kri, sreča naših otrok? Bog je pravičen, — On bo kaznoval te, ki se to zakrivili!“ (Dalje prih.)

doski, pokojni dr. vitez Močnik, knezoškof dr. M. Napotnik, Fel. Stegnar, Jos. Šuman itd. Dal Bog, da bi se tem blagodušnim podpornikom pridružilo še več družih, da bi društvo zamoglo še krepkeje delovati za razvoj pedagoškega slovstva in za povzdigo slovenskega ljudskega šolstva!

O društvenih dohodkih in izdatkih poročal je namesto odsotne gospe Bezljaj, g. tajnik. Iz tega poročila povzamemo, da je društvo štelu 521 udov, a plačujočih le 371, ostali so društveniki na popirji. Dohodkov je bilo 858 gld. 28 kr., troškov pa 737 gld. 85 kr. V blagajni tedaj še ostane 120 gld. 43 kr., kar se vporabi za prihodnji „pedagoški letnik“ — oziroma posamezne knjižice pedagoške vsebine, katere namerava društvo izdati. Omeniti nam je tudi, da je društvo letos dosedanjim pisateljem razdelilo 100 gld. nagrade. Več za zdaj ni bilo mogoče. Ako bode slovensko razumnštvo jelo imenitnost tega društva uvaževati, bode se tudi število članov pomnožilo; društveni odbor bi pa potem imel več novcev na razpolaganje — za pisatelje. Odbor je imenoval po priporočilu g. Medveščeka za društvo 57 poverjenikov, od katerih so se za nabiranje udov sosebno odlikovali gg.: Ribnikar, Tuma Iv. in Medvešček.

Izmej raznih ulog, došlih društvenemu vodstvu v razpravo, naj omenimo le ono „slov. učiteljskega društva“ iz Ljubljane, v kateri pozivlja naše društvo, da pripravljalnemu odboru za ustanovitev „Slovenskega učiteljskega doma“, ki bi bil sličen „Hrvatskemu učiteljskemu domu“, sporoči svoje mnenje. Vname se za to dolga in rezka debata, katere so se udeležili gg. Ravnikar, Bezljaj, Pretnar, Levec, dr. Romih in drugi. Vsi govorniki so sicer poudarjali važnost takega doma, toda za naše skromne razmere ni misliti, da bi se to za zdaj zamoglo izvršiti. Vsaj vemo prav dobro, kako in koliko časa se že zida slovenski „Narodni Dom“ — in vendar v ta namen doprinaša vsa Slovenija svoje prispevke! S Hrvati se tudi ne moremo meriti, ker so večji narod in ker je v njih narodna zavest drugače razvita, kakor pa pri nas... Konečno se je sklenilo, da zidanega slovenskega učiteljskega doma za zdaj ni potreba, ker bolj važen je duševni učiteljski dom — in ta pa že obstoji, namreč „Pedagoško društvo“; tega naj se oklene vse slovensko učiteljstvo, ter ga podpira duševno in gmotno! Kedar bo stal ta na trdnih tleh, potem se-le bomo mislili na zgradbo kamenitega učiteljskega doma! Slovensko učiteljsko društvo naj pa rajše stopi v dogovor z odborom „Narodnega Doma“, da mu ta v „Narodnem Domu“ prepusti dve večji sobi za učiteljske potrebe. Ta sklep je zbor vzprejel jednoglasno in z živahnim pritrdjevanjem.

Kot delegatje za prihodnje zborovanje „Zveze učiteljskih društev“, ki bode 16. in 17. avgusta v Mariboru, izvolijo se gg. Bohinc, Lapajne, Levec, Ravnikar, dr. Romih in Trošt. Ostale določi kasneje odbor sam. — V društvenem odboru ostanejo stari odborniki in sicer gg.: Fr. Gabršek, predsednik; Jos. Bezljaj, namestnik in tajnik; dr. Romih, pevovalja; Flor. Rozman, blagajničar; Iv. Lapajne, J. Ravnikar (nauovo namesto gospe Bezljaj, ki se je odborništvu odpovedala) in Iv. Rupnik kot odborniki. Na poziv „Glasbene Matice“ se določi za narodni dar glasbeniku Nedvedu 5 gld. Ko gospod Lapajne še nasvetuje, da bi učiteljstvo duševno in gmotno društvo prav krepko podpiralo, g. Levec pa, da bi društvo skrbelo in izdalo priročno knjigo za prirodoznanje, g. predsednik zborovanje zaključil s trikratnim slavo klicem na presvetlega vladarja.

Gašperetov.

Domače stvari.

— (Baron Winkler — kandidat.) Tol minski volilci naprosili so bivšega našega deželnega predsednika, gospoda barona Winklerja, naj kandidira na mesto umrlega notarja Ivančiča za deželni zbor goriški. Gosp. baron Winkler je ponudbo z ozirom na svoje zdravje odklonil.

— (Poskusni vlak.) Včeraj vozil je prvi komisijaki vlak po dolenski železnici iz Ljubljane v Kočevje. Mej člani komisije bili so zastopniki raznih oblastev in upravnega odbora. V komisiji so bili zastopniki državnih železnic, dvorni svetniki Bischoff, pl. Pichler in dr. Lbarsik, dalje obrtni vodja pl. Skala, vodja železniške gradbe nadzornik Klemenčič, vladni svetnik dr. pl. Rilling, podmaršal baron Albori, drž. poslanca Šuklje in baron Schwegel,

dež. odbornika ces. svetnik Murnik in dr. Schaffer, upravni odbornik Bamberg in več drugih odličnih gostov. Vlak se je odpeljal iz Ljubljane ob 7. uri 16 min. zjutraj in se vrnil zvečer ob 7. uri 38 min. Zvečer zbrali so so vsi udeležniki te prve vožnje, ki se je vršila prav povoljne, k skupni večerji v restavraciji na južnem kolodvoru.

— (Zabavni večer.) Opozarjamo vse rodoljube na današnji zabavni večer, ki ga priredi na čast skupščinarjem, ki gredo jutri k glavnemu zboru družbe sv. Cirila in Metoda v Sežano, prva Ljubljanska podružnica na lepem in prostornem vrtu g. Hafaerjeve restavracije na Sv. Petra cesti. Začetek ob 8. uri. Vstopnina 20 kr. za osebo.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista bi poslali danes kronine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: V Logatcu nabrala je 50 kron gospa Marija Gruntar-jeva mej tamošnjimi rodoljubkinjami in rodoljubi; darovali so: Po 5 kron gospe Ana Župnek in Marija Gruntar, gg. Ivan Mankoč, Ign. Gruntar in Evgen Vilhar; po 3 krone gdčna. Franja Ribar in g. dr. Stanko Stergar; po 2 kroni gospe Avrelia Kraner in Franja Hrast, gg. dr. Val. Krisper, Jan. Matičič, Jan. Hrast; po 1 krono gospa Uršula Štritof, gg. Julij Lenassi, Fran Arko, Alojzij Kunej; „Žid“ pri igri taroka 5 kron. — V Hrastniku nabral je 15 kron g. Ferd. Roš mej tamošnjimi rodoljubi; darovali so: čč. gg. Peter Erjavec, duh. svetnik, 2 k., Ant. Fischer, župnik, Ant. Vetrnik in Ant. Šebat, kapelana, vsak 1 krono, g. Fran Polak 2 k.; po 1 krono: g. Alojzija Bedenik, gg. Jož. Jenko, Melhior Jenko, Ant. Stefančič, Fran Laznik, Jak. Čarman, Fran Kerkoč, Fran Dimnik. — V Trebnjem nabral je 13 kron g. Frid. Pehani mej tamošnjimi rodoljubi; darovali so: gg. Janko Ruprecht 5 k., Frid. Pehani 2 k.; po 1 krono: gg. dr. Stefan Kraut, Fran Pleničar, Ivo Radelj, Jak. Petrovčič, Neimenovanec. — G. Ivan Luznar in gospa Jerica Luznar v Ljubljani vsak 1 krono. — Gosp. Ivan Špilar v Št. Petru na Krasu 2 kroni. — Skupaj 82 kron, katere izročimo vodstvu. Živile rodoljubne darovalke in darovalci in njih nasledniki!

— (Za „Narodni dom“) v Ljubljani poslali so danes uredništvu našega lista: V Trebnjem nabral je 12 kron g. Frid. Pehani mej tamošnjimi rodoljubi; darovali so: gg. Jan. Ruprecht 5 k., Frid. Pehani 2 kr.; po 1 krono: gg. dr. Stefan Kraut, Fran Pleničar, Ivo Radelj, Jak. Petrovčič, Neimenovanec. — G. Ivan Luznar in gospa Jerica Luznar v Ljubljani, vsak 1 krono; skupaj 14 kron, katere izročimo vodstvu. Živili vrlji darovalci!

— (Mestna ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) je imela včeraj v tukajšnji narodni čitalnici svoj letni občni zbor. Prvomestnica gospa Marija Murnikova je pozdravila zbrane gospe in gospodične in poročala, da šteje podružnica 96 družabnic, t. j. 6 pokroviteljic, 19 ustanovnic in 71 letnic. — Glavnemu vodstvu oddala je podružnica 854 gld. Dosedanji odbor se je zopet jednoglasno volil in se mu je izrekla zahvala za njegovo dosedanje uspešno delovanje.

— (Na državni železnici) bil je minulo nedeljo posebno živahen promet. Vozilo se je kakih 3000 oseb z vlaki državne železnice na Gorenjsko in v Kamnik. Kamniški vlaki vozili so okolu 1200 oseb, ki so večinoma se udeležile slavnosti petindvajsetletnice narodne čitalnice v Kamniku.

— (V ojaške vesti.) Vaje deželne brambe se bodo vršile od 27. avgusta do 14. septembra pri Planini, Rakeku in Cerknici. Načelstvo bode nastanjeno na Rakeku. Vaj se udeleže brambovski polki štev. 3, 4 in 5, ki štejejo 280 častnikov in 7 700 mož. — K topničarskim vajam pri Krškem sta se pripeljala poveljnik 3. voja podmaršal baron Reinländer in načelnik generalnega štaba tega voja polkovnik grof Orsini-Rosenberg.

— (Javna tombola v Kranji.) Gasilno društvo v Kranji priredi v nedeljo dne 6. avgusta javno tombolo na velikem trgu v Kranji. Dobitki so jako lepi. Svirala bode Domžalska godba.

— (Iz Spodnje Šiške) se nam piše: V nedeljo popoldne izročili smo v hladni grob Franjo Košenino. Zastava Šišenske čitalnice, mnogi venci, vsi pevci in mnogobrojni žalujoči za belo krsto začili so, kako spoštovana je bila ranjka v vseh krogih. Franja Košenina bila je zavedna, izobražena rodoljubkinja, vrla pevka, uzorno lepega vedenja in pred boleznijo prava krasotica. Osoda, ki mej člani

Šišenske čitalnice že nekaj let brezozirno najzvestejše in zaslužne društvenike odbira za — oni svet, vzela je tudi blago Franjo. Bodi jej blag spomin!

— (V Kamniku) je letošnje poletje zopet več odličnih gostov iz Hrvatske v tamošnjih toplih. Omenjamo le nekatere: grof Mirosl. Kulmer, bivši predsednik dež. razstave v Zagrebu; dramatični pisatelj hrvatski g. Evgen Tomić; naš rojak prof. Starč iz Zagreba in več družih. — Z zadoščenjem smo opazili, da je topliško vodstvo dalo poleg nemških napisov narediti tudi nekoliko slovenskih. Tako je tudi prav, ker v toplice zabaja tudi mnogo Slovanov, katere žalijo izključno nemški napisi.

— (Šolska poročila.) Na višji gimnaziji Novomeški bilo je koncem šolskega leta v osmih razredih 197 učencev, in sicer iz Novega Mesta 20, sicer s Kranjskega 152, ostali iz drugih dežel. Slovencev je 189, Nemcev 7, Italijan 1; veroizpovedanja so bili vsi rimsko-katoliškega. Odličnjakov je bilo 19, dovoljni uspeh jih je imelo 116, nepovoljni 26, ponavljalni izpit jih bode delalo 37. Poučevalo je poleg ravnatelja g. dra. Frana Detele še 14 profesorjev in gimn. učiteljev obligatne predmete, neobligatne pa 4 učitelji. Učni jezik je bil za vse predmete nemški izvzemši pouk v slovenščini. Poročilo ima na čelu zanimivo razpravo „Črtica o romantični poeziji srbski. Zenitev Maksima Črnjeviča“ — (narodna pesem) spisal Ivan Poljanec; potem pa šolska poročila ravnatelja.

— (Hrvatski slikar Fra Celestin Medović,) rodod Dalmatincev, izložil je v četrti letni razstavi slik v Monakovu prekrasno sliko „Pregajanje kristijanov za cesarja Nerona.“ Letošnja razstava v Monakovu je veličanska in je nadkrilila vse prejšnje; najodličnejši umetniki so razstavili svoja dela, a splošno se priznava, da dobi Fra Celestin Medović, če ne prvo, pa gotovo drugo darilo. Fra Celestin Medović je šele lansko jesen dovršil svoje študije na Monakovski akademiji, a vzlic temu je že danes priznan in visokospoštovan umetnik. Monakovski umetniški krogi priznavajo, da bi bil Medović sposoben za dostojnega naslednika znamenitega slikarja Lenbacha, profesorja na akademiji v Monakovu.

— (Vihar na Reki.) Minuli petek razsajal je silen vihar na Reki, ki je napravil več škode. Veter raznesel je na obrežji nakopičene dile in doge na vse kraje in je bilo več oseb nevarno ranjenih. V okolici naredila je toča mnogo škode po poljih in v vrtovih.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trst 25. julija. Sinočna seja občinskega sveta bila jako viharina. Razpravljalo se je o pokritju za bodoče leto proračunjenega deficita v znesku 470.000 gld. Finančni odsek je predlagal izdatno povišanje neposrednih davkov, kateri predlog je obveljal vzlic ugovoru vladnega zastopnika, ki je izjavil, da vlada tega arrangementa ne bo potrdila. V debato posegel je tudi obč. svet. Nabergoj, rekši, da bi bilo deficit lahko na drug način pokriti. Našteval je razne prihranitve, katere bi bilo brez težav izvršiti, mej njimi tudi odpravo italijanskih šol v okolici. Iredentovec Consolo napadal Nabergoja na pobalinski način, imenujoč slovenščino eksotičen jezik. Nabergoj odgovarjal energično, trdeč, da nedostaje obč. svetu dobre volje in zmožnosti voditi mestno upravo. Gledé okoličanskih šol priznava, da ne zadoščajo, a samo za slovenske otroke ne zadoščajo. Na Bazovici je 30 za šolo godnih otrok, ki ne morejo obiskovati slovenske šole, a vendar se zanje ne stori nič. Italijanske šole v okolici so popolnoma nepotrebne. — Vcs čas, ko je Nabergoj govoril, razgrajali so na galeriji zbrani fakini v ciniindrih, tulili in teptali z nogami ter se smejali blagohotnim opominom predsedujočega iredentovca Dompierija. Nabergoj je odločno protestoval zoper to razgrajanje in zahteval, naj predsednik brani svobodo govora. — Po daljši debati vzprejel je obč. svet predlagano finančno operacijo. Slovenci in nekateri konservativci so glasovali zoper stavljeni predlog.

Dunaj 25. julija. „Wiener Ztg.“ javlja imenovanje Kamniškega dekana Oblaka častnim kanonikom stolnega kapitelja Ljubljanskega.

Dunaj 25. julija. Cesar se pripeljal iz Išla in se vrne še nocoj. Taaffe se pripeljal iz Nalžova. Baronici Baurovi prihajajo neprestano izrazi sožalja.

Brno 25. julija. Na včerajšnji, v najlepšem redu vršivši se shod, došlo okoli 10000 oseb. Zborovalci vzprejeli soglasno resolucijo, s katero tirjajo splošno volilsko pravico.

Olomuc 25. julija. Tukajšnji „Pozor“ javlja, da bo moravskim namestnikom imenovan konservativen češki plemenitaš in sodi, da je to zmagala Hohenwartovega kluba.

Belgrad 25. julija. Preiskovalni odsek je sklenil, da je zatožene ministre policijsko nadzorovati, dokler ni pravda dognana.

Pariz 25. julija. Francoska vlada naznanila je danes velesilam blokado sijamskega obrežja in naročila svojemu zastopniku v Bangkoku, naj se takoj ukrcna na francosko vojno ladjo. Sijamski poslanik v Parizu namerava odpotovati v Madrid. Pokroviteljstvo francoskih podanikov v Sijamu prevzel nizozemski zastopnik. Danes se je vršil ministerski svet pod predsedstvom Carnota in se posvetoval o korakih, katere je poleg blokade še storiti zoper Sijam.

Berolin 25. julija. Jutranji listi javljajo, da hoče Rusija začeti s 1. avgustom uvesti maksimalni carinski tarif napram vsem državam, katere jej niso dovolile največje olajšave.

London 25. julija. Reuterjev bureau javlja iz Rio de Janeira, da je v Santi Katarini nastala revolucija.

Narodno-gospodarske stvari.

— III. mejnarodni živinski ogled za govedi in svinje 7.—11. septembra t. l. na Dunaji v zvezi z specialnimi razstavami sredstev za krmljenje, strojev za prirejevanje krme, orodja za sirotko, dalje pohlevnih naprav in orodij. Visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo in nižjeavstrijska trgovinska in obrtna zbornica darovala sta svetnje za razstavo. Vsled mnogih do nas stavljenih vprašanj in izrečenih želja se je sklenilo, da se mogo razstaviti tudi gospodarski stroji in orodja, ki prav za prav ne sodijo v razstavni okvir, v kolikor to prostor dopušča in ne da bi moral biti ta prostor pokrit. Po sebi se umeje, da ti stroji in orodja ne morejo biti premovana. Iz Solnograda se bode na ogled živine dovedlo večje število pinzgause govedi in tudi se namerava večji izlet v pinzgause planine. Iz Predarelskega, Švice in Gornjega Badenskega razstavljalo se bode izvrstne Šimmentalske in Allgäuske živine. Odbor je že potrebno ukrenil zaradi znižanja vseh stroškov za predmete, ki se bodo razstavljali, in je vsak dan pričakovati ugodne rešitve. V dosego zaznamnega postopanja gledé mitnarskega ravnanja z živino in predmeti došlimi iz inozemstva in povratnega prevoza živine in predmetov, kojih ni bilo moči prodati, ukrenilo se bode takisto kar je treba pri avstrijski vladi, kakor tudi pri cesarski nemški in švicarski vladi in je upati, da se bode tem zahtevam ustreglo. Doslej se je za specialne razstave, kakor iz tuzemstva tako tudi iz inozemstva oglasilo že toliko razstavljalcev, da je odbor že danes prisiljen, razširiti razstavní prostor in graditi novih ubikacij. Sodniki o razpisanih darilih za živinski ogled in specialno razstavo so že imenovani ter so se jim pripisale instrukcije. Prijave vzprejema in daje pojasnila tajništvo c. kr. gospodarskega društva na Dunaji, I. Herrengasse 13.

— Železnica iz Ogulina v Bihač. Te dni pričelo se je traciranje te nove železniške proge, ki bode vodila po najromantičnejem delu brvatske zemlje, posebno prav blizu slavnoznanih Plitvičkih jezer, katerih krasota bode potem še le postala znana tudi širjim krogom.

Razširjeno domače zdravilo. Vedno večja popraševanja po „Moll-ovem francoskem žganju in soli“ dokazuje uspešni uplivi tega zdravila, zlasti koristnega kot boleti utešujoče, dobro znano antirevmatično zdravilo. V steklenicah po 90 kr. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalozah po deželi je izrecno zahtevali MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh steklenic se ne pošilja. 4 (18—10)

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:

4. julija: Meta Birk, gostija, 72 let, Kravja dolina št. 11, kap.

5. julija: Lucija Indof, kajzarjeva hči, 10 let, Kurja vas št. 11, meningitis bacilaris. — Helena Vovko, čuvajeve hči, 21/2 leta, Streliške ulice št. 11, škrlatica in davica.

23. julija: Marija Treo, tesarjeva hči, 7 mesecev, Marije Terezije cesta št. 10, meningitis. — Angela Pfeifer, delavčeva hči, 8 mesecev, Ulica na Grad št. 10, katar v črevih.

V deželni bolnici:

4. julija: Franc Suhadole, delavec, 26 let, morbus epidemicus.

21. julija: Ana Pichler, gospodinja, 62 let, degeneratio hepatis.

22. julija: Rozalija Gašperlin, delavčeva žena, 37 let, carcinoma uteri.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. julija	7. zjutraj	739.9 mm.	17.8° C	sl. vzh.	jasno	
	2. popol.	738.2 mm.	24.0° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	738.0 mm.	18.0° C	sl. vzh.	d. jas.	

Srednja temperatura 19.9°, za 0.3° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 23. julija 1893.

		Prejšnji teden	
Bankovcev v prometu	446,615.000	gld.	(— 6,954.000 gld.)
Zaklad v gotovini	279 982.000	"	(— 33.000 ")
Portfelj	162,611.000	"	(— 3,017.000 ")
Lombard	21,304.000	"	(— 582.000 ")
Davka prosta ban-			
kovčna rezerva	36,465.000	"	(+ 6,667.000 ")
Drž. not v prometu	312,664.000	"	(+ 148.000 ")

Dunajska borza

dné 25. julija t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	97.35	—	97.30
Srebrna renta	97.00	—	96.95
Zlata renta	118.90	—	118.85
4% kronska renta	96.55	—	96.45
Akcije narodne banke	9.00	—	9.78
Kreditne akcije	333.90	—	333.90
London	124.90	—	125.05
Napol.	9.90 1/2	—	9.91 1/2
C. kr. cekini	5.88	—	5.88
Nemške marke	61.27 1/2	—	61.35
Italijanske lire	46.05	—	—
Papirnat rubelj	1.30	—	—

Dné 24. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	193
Ogerska zlata renta 4%	115
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2 % zlati zast. listi.	122
Kreditne srečke po 100 gld.	196
Rudolfove srečke po 10 gld.	23
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	151
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	257

Učenec

se vzprejme v prodajalnico z mnogovrstnim blagom. — Več se izve pri podpisnem.

(760—3)

Ferdinand Hlebs v Kranji.

Štiri novele.

Ponatis

iz „Slovenskega Naroda“.

Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Dobivajo se v „Narodni Tiskarni“ in pri knjigo-tržcu g. A. Zagorjan-u v Ljubljani.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Genfa, Züricha, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.

„ 2. „ 05 „ popoldne v Kamnik.

„ 6. „ 50 „ zvečer v Kamnik.

„ 10. „ 10 „ zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 15 „ dopoldne iz Kamnika.

„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

„ 9. „ 55 „ zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—158)

Komí in štacunsko dekle

ki sta nemščine in slovenščine zmožna, in

učenec

(768—2)

močan, z dostatno šolsko naobrazbo, vzprejmo se v trgovino z mešaním blagom v nekem mestu na deželi. — Več v bureau Müller-jevem v Ljubljani.

12 hektolitrov

dobre slivovke

po 55 gld. hektoliter proda

Fr. Prijatelj

(722—5)

v Tržišču, pošta Mokronog (Dolenjsko).

Za trgovino z mešanim blagom

se išče neoženjen

družnik

z vložkom 3—4000 gld., eventuelno se trgovina tudi proda. — Naslov se izve v upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (730—5)

Ivana Fajdige

rudarsko in rudninsko podjetje v Kamniku

pozivlja lastnike onih zemljišč, v katerih se nahajajo kakeršnega koli imena mineralne tvarine, bodisi postavno varstvo uživajoče koline (ako so tudi ob jednem lastniki prostokopov), kakor tudi take, ki spadajo v nižjo vrsto kemično-tehnične uporabe, da se, ako se želijo tem potem gmetno okoristiti, prijavijo na moj gori imenovani naslov. Uzorci pošiljajo se frankovano v množini po 2—5 kil. Da se prihrani nepotrebno dopisovanje, blagovoli se naj takoj kolikor možno natančne opise razmer, v katerih se nahajajo tvarine, prijavam priložiti.

V Kamniku, dné 24. julija 1893.

Ivan Fajdiga.

(771—1)

MESNI EKSTRAKT

MAGGI

po 8 in 5 krajcarjev

priporočam zaradi svoje praktične rabljivosti in cenosti spoštovanim kupovalcem najbolje

iv. Ev. Wutscher-ja naslednik: Viktor Schiffer.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.